Sygn. akt: KIO 3904/25

WYROK

Warszawa, dnia 24 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący:Andrzej Niwicki
Protokolantka: Wiktoria Ceyrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 października 2025 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 15 września 2025 r. przez wykonawcę SAFEGE S.A.S. (Societe par Actions Simplifiee - Spółka Akcyjna Uproszczona) Nanterre CEDEX, Francjaw postępowaniu prowadzonym przez Skarb Państwa Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostradw Warszawie prowadzący postępowanie: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Zielonej Górze z udziałem wykonawcy INKO Consulting Sp. o.o. z/s w Krakowie, przystępującego do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego:

orzeka:

1. oddala odwołanie.

2.1. Kosztami postępowania obciąża SAFEGE S.A.S. (Societe par Actions Simplifiee - Spółka Akcyjna Uproszczona) Nanterre CEDEX, Francjai zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł (piętnaście tysięcy złotych) uiszczoną przez tego wykonawcę tytułem wpisu od odwołania;
2.2. zasądza od SAFEGE S.A.S. (Societe par Actions Simplifiee - Spółka Akcyjna Uproszczona) Nanterre CEDEX, Francja na rzecz Skarb Państwa Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostradw Warszawie prowadzący postępowanie: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Zielonej Górze kwotę 4 635 zł (cztery tysiące sześćset trzydzieści pięć złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów w zakresie wynagrodzenia pełnomocnika i kosztów dojazdu.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu zamówień publicznych.

Przewodniczący:…….....

Sygn. akt: KIO 3904/25 Uzasadnienie

Zamawiający: Skarb Państwa Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostradw Warszawie prowadzący postępowanie: Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Zielonej Górzeprowadzi postępowanie pn. „Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: „Zaprojektowanie i budowa obwodnicy Dobiegniewa w ciągu drogi krajowej nr 22”, nr ref.: OZG.D-3.2410.3.2025 Numer ogłoszenia w Dz. U. UE.OJ S 74/2025 15/04/2025

Odwołujący:SAFEGE S.A.S. (Societe par Actions Simplifiee - Spółka Akcyjna Uproszczona) 15-27 Rue du Port, Parc d l’Ile, 92022 Nanterre CEDEX, Francja wniósł dnia 15 września 2025 r. odwołanie od:

1)czynności Zamawiającego polegającej na wyborze oferty INKO Consulting Sp. o.o. z/s w Krakowie («INKO»), w sytuacji, gdy to oferta Odwołującego powinna zostać uznana za najkorzystniejszą,

2)zaniechania wykluczenia INKO z Postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 w zw. z art. 110 ust. 2 oraz ust. 3 ustawy Pzp mimo tego, że podjęte przez INKO środki zaradcze celem samooczyszczenia nie potwierdzają jego rzetelności;

3)zaniechania czynności wykluczenia INKO na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp mimo tego, że INKO w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził Zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że nie podlega wykluczeniu, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz który zataił te informacje;

4)zaniechania czynności wykluczenia INKO na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp mimo tego, że INKO w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd co do istnienia wobec niego przesłanki wykluczenia, o której mowa w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp, co mogło miało istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w Postępowaniu;

Zamawiającemu zarzucił naruszenie następujących przepisów ustawy pzp:

1)art. 109 ust. 1 pkt 8 oraz pkt 10 w zw. z art. 110 ust. 2 oraz ust. 3 oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 a przez zaniechanie

wykluczenia INKO z Postępowania pomimo tego, że podjęte przez INKO środki zaradcze celem samooczyszczenia nie potwierdzają jego rzetelności, a w konsekwencji uznania oferty INKO za podlegającą odrzuceniu;

2)art. 109 ust. 1 pkt 8 przez zaniechanie wykluczenia INKO mimo tego, że INKO w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa wprowadził Zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, że nie podlega wykluczeniu, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia oraz, który zataił te informacje;

3)art. 109 ust. 1 pkt 10) przez zaniechanie wykluczenia INKO mimo tego, że INKO w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd co do istnienia wobec niego przesłanki wykluczenia, o której mowa w art. 109 ust. 1 pkt 8 i pkt 10, co mogło miało istotny wpływ na decyzje podejmowane przez Zamawiającego w Postępowaniu.

W związku z powyższym wniósł o uwzględnienie Odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1)unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej;

2)dokonanie ponownego badania i oceny ofert;

3) wykluczenie INKO z Postępowania oraz uznanie jego oferty za podlegającą odrzuceniu na podstawie przepisów wskazanych w petitum Odwołania.

UZASADNIENIE

I. 2.Zamawiający w Specyfikacji Warunków Zamówienia («SWZ») określił fakultatywne przesłanki wykluczenia z Postępowania, o których mowa w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp.

3.W Postępowaniu oferty złożyło (11) jedenastu wykonawców, w tym (i) Odwołujący oraz (ii) INKO.

4.INKO do oferty dołączyło oświadczenie w zakresie dokonanego samooczyszczenia wraz z dowodami potwierdzającymi wdrożenie działań zaradczych mających świadczyć o rzetelności wykonawcy. W dokumencie INKO poinformowało, że wykonawca został wykluczony z następujących postępowań odwoławczych:

Nazwa postępowania:	Nazwa Zamawiającego:	Podstawa prawna wykluczenia / data wykluczenia / upływ okresu karencji
« Pełnienie nadzoru nad realizacją robót budowlanych oraz nad wykonaniem projektu wykonawczego i realizacją robót budowlanych na zabudowę urządzeń sterowania ruchem kolejowym, urządzeń kolejowych sieci telekomunikacyjnych, systemu dynamicznej informacji podróżnych na odcinku Katowice Szopienice Południowe – Katowice – Katowice Piotrowice w ramach projektu „Prace na podstawowych ciągach pasażerskich (E 30 i E 65) na obszarze Śląska, etap I: linia E 65 na odcinku Będzin - Katowice Szopienice Płd. –	PKP PLK S.A.	Art. 109 ust. 1 pkt 8) ustawy Pzp 28 lutego 2024 r. ➔ 24 lutego 2026 r.
Katowice – Katowice Piotrowice »		
« Pełnienie nadzoru inwestorskiego nad pracami projektowymi i robotami budowlanymi związanymi z przebudową mostu w Przemyślu, w km 243,845 linii kolejowej nr 91 Kraków Główny – Medyka w ramach projektu pn.: „Poprawa stanu technicznego obiektów inżynieryjnych – etap II »	CentralnyPort Komunikacyjny	Art. 109 ust. 1 ust. 8 ustawy Pzp 13 stycznia 2023 r. ➔ 13 stycznia 2025 r.

« Sprawowanie nadzoru inwestorskiego nad realizacją robót budowlanych w ramach zadań pn.: „Przemyśl Bakończyce – Budowa myjni całorocznej", oraz „Przebudowa bocznicy kolejowej Przemyśl Bakończyce »	PKPIntercity S.A.	Art. 109 ust. 1 ust. 8 ustawy Pzp 24 maja 2024 r. ➔ 24 maja 2026 r.

5.W dokumencie powołano się również na inne okoliczności, jednakże z uwagi na upływ okres karencji tych zdarzeń, nie zostały one uwzględnione w opisie stanu faktycznego.

6.Zamawiający 5 września 2025 r. dokonał wyboru oferty INKO jako oferty najkorzystniejszej uznając dokonane tym samym samooczyszczenie jako skuteczne.

7. Odwołujący nie zgadza z decyzją Zamawiającego wskazując, iż naruszył on dyspozycję przepisów ustawy Pzp wskazanych w petitum Odwołania.

II.1 Zamawiający w równolegle prowadzonych postępowaniach nie uznaje skuteczności samooczyszczenia Inko.

8.Zamawiający aktualnie prowadzi kilkanaście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest nadzór nad realizacją robót budowlanych. W równolegle prowadzonych przetargach prowadzonych przez Odział w Krakowie Zamawiający ocenił, samooczyszczenie INKO jest nieskuteczne i wykluczył firmę z Postępowania.

9.W postępowaniu pn. „Opracowanie dokumentacji projektowej dla zadania pn.: „Budowa drogi ekspresowej nr 52 na odcinku Chocznia (z węzłem) – Kalwaria Wschód (z węzłem)" Zamawiający 28 sierpnia 2025 r. uznał odwołania zastrzeżenia do samooczyszczenia INKO.

10.W postępowaniach pn. „Opracowanie dokumentacji projektowej pn.: „Budowa drogi ekspresowej nr 52 na odcinku Bulowice – Chocznia" Zamawiający 8 sierpnia 2025 r. wykluczył INKO z postępowań za wprowadzenie w błąd w zakresie informacji wskazywanych na potrzeby kryteriów oceny ofert. Zamawiający uznał również, że w takiej sytuacji samooczyszczenia są nieskuteczne (dowody w KIO 2983/25).

11.Zatem Zamawiający w sposób odmienny ocenia te same okoliczności w inny sposób oraz poprzez inny miernik staranności wykonawcy.

II.3 14.W ocenie Odwołującego samooczyszczenie dokonane przez INKO nie spełnia wymagań z art. 110 ust. 2 ustawy Pzp.

16.-28.Zgodnie z art. 110 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp, wykonawca zobligowany jest do przedstawienia pełnego i spójnego obrazu zdarzeń, które doprowadziły do zaistnienia podstawy wykluczenia. Obowiązek „wyczerpującego wyjaśnienia faktów i okoliczności" oznacza szczegółowe opisanie sekwencji zdarzeń i aktywną współpracę z organami właściwymi, w tym organami ścigania, bądź z samym zamawiającym.

W świetle analizy treści oświadczenia INKO przesłanka samooczyszczenia nie została spełniona, INKO nie przedstawił faktów i okoliczności stanowiących podstawę wykluczenia.

Ograniczył się w zasadzie do przytaczania przebiegu postępowań odwoławczych wraz z powołaniem się na sygnatury spraw i konkluzje Krajowej Izby Odwoławczej.Taki sposób argumentacji nie odpowiada wymogowi „wyczerpującego wyjaśnienia faktów i okoliczności" w rozumieniu art. 110 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp, który nakłada na wykonawcę obowiązek ujawnienia mechanizmu powstania nieprawidłowości. Brak jest w szczególności jakiegokolwiek wskazania, czy do uchybienia doszło wskutek np. zawinienia czynnika ludzkiego, błędów organizacyjnych, niedostatku w procedurach kontrolnych, czy też innej przyczyny, która w sposób bezpośredni przełożyła się na wprowadzenie Zamawiającego w błąd. Nie zidentyfikowano osób odpowiedzialnych za przygotowanie dokumentów, nie przedstawiono osi czasu istotnych zdarzeń, nie opisano procesu weryfikacji informacji oraz nie wyjaśniono, dlaczego system kontroli wewnętrznej nie zadziałał. W rezultacie Zamawiający nie ma możliwości ustalenia, czy przedstawione działania naprawcze pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z uchybieniem, które legło u podstaw wykluczenia. Bez pełnej diagnozy przyczyn i mechanizmów naruszenia brak jest podstaw do oceny, czy wdrożone procedury – takie jak reorganizacja działu ofertowania, wprowadzenie audytu czy wdrożenie systemu ISO – odpowiadają realnym źródłom ryzyka.
Skoro nie wiadomo, jakie konkretnie zdarzenia doprowadziły do nieprawidłowości, nie sposób stwierdzić, czy podjęte środki eliminują zagrożenie ich powtórzenia w przyszłości. W konsekwencji wywody nie stanowią wyczerpującego wyjaśnienia faktów i okoliczności w rozumieniu ustawowym i nie umożliwiają Zamawiającemu dokonania oceny podjętych środków samooczyszczenia.

Dodatkowo okoliczności wskazane w samooczyszczeniu są nieaktualne. W pkt (73) wskazano: „Wykonawca na dzień złożenia niniejszego oświadczenia nie otrzymał pisemnego uzasadnienia wyroku [w sprawie KIO 405/24 – przyp. wł.], niemniej działając z należytą starannością składa niniejsze oświadczenie niezwłocznie z zastrzeżeniem, że w przypadku zapoznania się z treścią uzasadnienia wyroku KIO z dnia 28.02.2024 r. może zachodzić konieczność poszerzenia lub modyfikacji powyższej argumentacji». Uzasadnienie tego wyroku zostało już opublikowane na stronie UZP. Samooczyszczenie przygotowane wcześniej, w odniesieniu do okoliczności sprzed roku, utraciło swoją aktualność i nie odpowiada wymogowi przedstawienia środków naprawczych w pełnym i aktualnym zakresie. Samooczyszczenie nie ma charakteru jednorazowego aktu, powinno stanowić dynamiczny proces dostosowywany do kolejnych okoliczności i orzeczeń kształtujących sytuację prawną wykonawcy. Skoro INKO nie podjął trudu zaktualizowania swojego oświadczenia po upływie roku od wydania wyroku i nie przedstawił Zamawiającemu informacji o faktycznie wdrożonych działaniach wynikających z uzasadnienia, należy przyjąć, że nie spełnił on ustawowego obowiązku przedstawienia pełnych i rzetelnych wyjaśnień oraz środków naprawczych. W konsekwencji procedura samooczyszczenia w tym zakresie jest nieskuteczna, jej treść nie odpowiada aktualnemu stanowi, a wykonawca zaniechał wykorzystania materiału, który był dostępny i który mógł stanowić podstawę do przeprowadzenia wiarygodnej oceny jego rzetelności.

Innym przykładem wskazania niepełnego stanu faktycznego jest to INKO jako środek zaradczy wskazano zerwanie wszelkich powiązań z Panem Władysławem Kleszczem. Wykonawca obarcza tę osobę odpowiedzialnością za przekazanie nieprawdziwych informacji dotyczących doświadczenia zawodowego, co miało stanowić podstawę wykluczenia z postępowania opisanego w pkt 3.1. Niemniej wskazano, że Pan Kleszcz „przekazał pierwotne nieprawdziwe informacje", bez jakiegokolwiek wyjaśnienia, na czym dokładnie miały polegać te działania, jaki był udział Pana Kleszcza w procesie przygotowywania oferty oraz w jakiej formie i w jakim zakresie informacje te zostały wykorzystane w dokumentacji przetargowej. Brak jest również szczegółowego odniesienia do tego, czy przekazane informacje zostały weryfikowane, czy też spółka przyjęła je bezkrytycznie, co prowadziłoby do wniosku, że źródłem uchybienia nie była wyłącznie osoba Pana Kleszcza, ale również niedostatki w systemie kontroli wewnętrznej.

29.Z perspektywy art. 110 ust. 2 pkt 2 ustawy Ppz taki sposób przedstawienia sprawy jest niewystarczający, albowiem nie stanowi wyczerpującego wyjaśnienia faktów i okoliczności związanych z zaistniałym zdarzeniem. W rezultacie nie jest możliwe ustalenie, czy faktycznie Pan Kleszcz był wyłącznym źródłem nieprawidłowości, czy też problem wynikał z braku należytej staranności organizacyjnej po stronie samego wykonawcy?

30.Przepis nakłada na wykonawcę obowiązek wdrożenia konkretnych środków organizacyjnych, technicznych i kadrowych, które w sposób adekwatny do rodzaju popełnionych uchybień minimalizują ryzyko ponownego wystąpienia podobnych nieprawidłowości. Skuteczność tych środków musi być przekonująca.

33.INKO oświadczyło w samooczyszczeniu, iż wdrożyło działania zaradcze.

Wdrożone środki zaradcze nie potwierdzają rzetelności wykonawcy.

Wykonawca nie przedstawił dowodów na potwierdzenie, że działania te faktycznie zostały wdrożone. Brak jest dokumentów kadrowych, uchwał zarządu, zapisów potwierdzających rozwiązanie stosunku pracy bądź przesunięcia pracowników na inne stanowiska, co uniemożliwia Zamawiającemu dokonanie realnej weryfikacji, czy wskazane środki zostały rzeczywiście zrealizowane, a nie stanowią jedynie deklaratywnej narracji.

Niemożliwe jest także ustalenie momentu wdrożenia tych działań, a ustalenie to ma kluczowe znaczenie dla oceny, czy środki te przyniosły zakładany rezultat w postaci eliminacji ryzyka powtarzalności naruszeń. W szczególności, odnosząc się do osoby Pana Kleszcza, mowa jest o zdarzeniu z 2020 r., a więc o podstawie wykluczenia, która uległa już przedawnieniu. Z tej perspektywy środki zaradcze wskazane przez Wykonawcę odnoszące się do tego zdarzenia pozostają bez znaczenia dla bieżącej oceny przesłanek samooczyszczenia.

Także po 2020 r. dochodziło do kolejnych sytuacji, w których Wykonawca wprowadzał Zamawiających w błąd, jednoznacznie wskazuje, że reorganizacja personelu – nawet gdyby faktycznie miała miejsce – nie przyniosła zakładanego efektu prewencyjnego. Tym samym należy dojść do wniosku, że środki zaradcze przywołane w oświadczeniu mają charakter iluzoryczny.

«Wdrożenie systemu sprawozdawczości i kontroliUchwałą Zarządu Wykonawcy z 4.04.2022 r. w sprawie weryfikacji informacji dotyczących zdolności technicznej lub zawodowej i uchwałą z dnia 23.01.2023 r. Wykonawca w swoim oświadczeniu powołuje się również na wdrożenie systemu sprawozdawczości i kontroli, wskazując, iż uchwałą zarządu Należy zauważyć, że kolejne przypadki wykluczeń Wykonawcy opisane w stanie faktycznym miały miejsce w roku 2024, a więc już po wdrożeniu oraz po rzekomej modyfikacji wskazanych procedur.

Przyjęte mechanizmy sprawozdawczości i kontroli okazały się nieskuteczne, skoro nie zapobiegły powtarzającym się nieprawidłowościom skutkującym wykluczeniem Wykonawcy z kolejnych postępowań.

4.04.2022 r. wprowadzono procedurę w sprawie wprowadzenia obowiązku gromadzenia i analizy skutków wyroków KIO dotyczących Spółki.
23.01.2023 Wykonawca przyjął procedurę w sprawie reorganizacji działu Ofertowania jak również 23.01.2023 r. przyjęto wzór zakresu obowiązków pracowników Działu Ofertowania. W tym zakresie podobnie jak powyżej – środki zaradcze zostały podjęte przed zdarzeniami, które stanowią podstawę wykluczenia oraz od których to INKO dokonuje samooczyszczenia. Do wyjaśnień dołączono zarządzenie nr 2 Zarządu INKO z 23 stycznia 2023 r. w sprawie obowiązku gromadzenia i analizy skutków wyroków KIO dotyczących spółki - podobnie jak w przypadku ww. dokumentów brak jest informacji czy dokumenty zostały kiedykolwiek przekazane pracownikom. Jako załącznik do dokumentu wskazano listę osób delegowanych do realizacji zadania, jednakże lista ta nie została załączona do samooczyszczenia, co może potwierdzać, że taka lista nigdy nie została stworzona, a dokument ma stanowić pozorny dowód wdrożenia działań naprawczych; podobnie należy odnieść się do zarządzenia Prezesa z 11 marca 2024 r. zobowiązujący pracowników do wykonania kroków związanych z wyrokiem KIO 405/24.Dołączone dowody nie potwierdzają, że wdrożone środki zaradcze realnie przyczynią się do niepopełniania takich samych błędów w przyszłości. Wskazano na zmiany personalne.

Po dacie udziału w szkoleniu 30-31 stycznia 2023 r., dochodziło nadal do sytuacji, w których INKO było wykluczane z postępowań(ostatnie wykluczenie miało miejsce w 2025 r.).

Wykonawca nie dołączył dowodu potwierdzającego, że kancelaria prawna świadczy dyżury prawne w firmie i przydatności certyfikatów.

Nie można uznać za dopuszczalne, aby Zamawiający – po dokonaniu analizy przedstawionego przez INKO oświadczenia o podjęciu środków samooczyszczenia (self-cleaning) – stwierdzając występowanie w nim wątpliwości, wzywał INKO do złożenia wyjaśnień.

Tego rodzaju działanie Zamawiającego jest niedopuszczalne z punktu widzenia przepisów ustawy Pzp, zasad prowadzenia postępowania, jak również fundamentalnych zasad uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców. Zgodnie z obowiązującym orzecznictwem oraz utrwaloną linią interpretacyjną, to na Wykonawcy ciąży obowiązek wykazania, że podjął skuteczne środki zaradcze, które w sposób wystarczający dowodzą jego rzetelności i wiarygodności pomimo zaistnienia podstawy wykluczenia.

Wykonawca jako podmiot odpowiedzialny za swoje działania najlepiej zna przyczyny zaistniałych nieprawidłowości oraz zastosowane środki naprawcze. W związku z tym to on powinien w sposób pełny, jednoznaczny i przekonujący wykazać, że wdrożone mechanizmy eliminują ryzyko powtórzenia się tych naruszeń w przyszłości.

Analiza oświadczenia o samooczyszczeniu prowadzi do wniosku, że choć INKO przedłożył liczne dokumenty i powołał się na szereg środków zaradczych, to jednak ilość przedstawionych dowodów nie może przesądzać o skuteczności procedury samooczyszczenia.

W ocenie Odwołującego środki te mają charakter fasadowy, nie zapewniają realnej gwarancji, że w przyszłości nie dojdzie do ponowienia podobnych uchybień, a ich prezentacja w niniejszym postępowaniu sprowadza się w istocie do formalnego spełnienia wymogu ustawowego, bez rzeczywistego wpływu na praktykę działania Wykonawcy.

Warto podkreślić, że zaledwie niespełna miesiąc temu wykonawca został wykluczony z postępowania przez tego samego Zamawiającego, właśnie z uwagi na podanie nieprawdziwych informacji, co w sposób jednoznaczny dowodzi, iż wdrożone rzekomo mechanizmy zaradcze nie spełniły swojej podstawowej funkcji.

Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że znaczna część powołanych środków ma charakter historyczny – została przyjęta jeszcze przed zdarzeniami skutkującymi wykluczeniami, które obecnie stanowią podstawę oceny samooczyszczenia. Tym samym nie sposób przyjąć, aby działania podjęte ex ante mogły stanowić skuteczne środki naprawcze odnoszące się do naruszeń popełnionych później. Chronologia zdarzeń została tu odwrócona, co uniemożliwia wykazanie związku przyczynowego między konkretnym naruszeniem a wskazanym środkiem zaradczym.

Szereg naruszeń tego samego rodzaju i charakteru, które wystąpiły w krótkich odstępach czasu, co dowodzi ich powtarzalnego i utrwalonego charakteru. Wskazuje to na systemowy problem po stronie wykonawcy, a nie na jednostkową pomyłkę czy błąd incydentalny.

Co więcej, w oświadczeniu o samooczyszczeniu powołano się również na zdarzenia, co do których okres karencji

wynikający z art. 111 ustawy Pzp już upłynął, a które w świetle prawa pozostają bez znaczenia. Ich uwzględnianie świadczy o próbie stworzenia pozornej narracji naprawczej, a w ujęciu historycznym pokazuje, że naruszenia miały charakter stały i stanowiły element powtarzającego się schematu działania Wykonawcy. Oczywistym jest zatem, że Wykonawca nie wyciągnął wniosków z wcześniejszych błędów, a brak ten wynika wprost z niepodjęcia właściwych i rzeczywiście skutecznych działań zaradczych.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że samooczyszczenie przedstawione przez INKO Consulting nie spełnia przesłanek z art. 110 ust. 2 ustawy Pzp złożone dowody mają charakter wyłącznie deklaratywny i pozorny, nie dając podstaw do uznania, iż Wykonawca w przyszłości nie dopuści się analogicznych naruszeń.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, w szczególności brak przedstawienia przez INKO pełnego i szczegółowego opisu okoliczności faktycznych, które doprowadziły do powtarzających się naruszeń, niewykazanie związku przyczynowego pomiędzy wdrożonymi środkami zaradczymi a zdarzeniami skutkującymi wykluczeniem, a także fasadowy charakter działań wskazanych w oświadczeniu o samooczyszczeniu, należy jednoznacznie stwierdzić, że Wykonawca nie spełnił przesłanek skutecznego samooczyszczenia w rozumieniu art. 110 ust. 2 ustawy Pzp. W konsekwencji INKO powinno zostać wykluczone z Postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8) oraz pkt 10) ustawy Pzp.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z uwagi na okoliczności wskazane poniżej.

Wobec ustanowienia przesłanek wykluczenia przepisy Pzp, w art. 110 zawierają regulacje tzw. instytucji samooczyszczenia wykonawcy. Te regulacje umożliwiają wykonawcom wykazanie, że pomimo wystąpienia m.in. tych przesłanek wykluczenia, które są przedmiotem sporu w niniejszej sprawie, podjęte zostały środki niezbędne do wykazania jego rzetelności, a tym samym brak jest podstawy wykluczenia. Zgodnie z art. 110 ust. 3 ustawy p.z.p., Zamawiający ocenia, czy podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, są wystarczające do wykazania jego rzetelności, uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Jeżeli podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności, zamawiający wyklucza wykonawcę.

Zatem wykonawca, który podlega wykluczeniu z powodu wystąpienia m.in. przesłanek określonych w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 może przedstawić dowody na to, że podjęte przez niego środki są wystarczające do wykazania jego rzetelności. Dla skorzystania przez wykonawcę z instytucji samooczyszczenia, konieczne jest udowodnienie, że przedsięwziął niezbędne środki zmierzające do usunięcia skutków zdarzenia stanowiącego podstawę wykluczenia oraz wdrożył środki zapobiegające wystąpieniu takich zdarzeń w przyszłości. Jednocześnie należy podkreślić, że „ocena, czy przedsięwzięte środki są wystarczające, zawsze będzie decyzją zamawiającego. Zgodnie bowiem z ust. 3 jeśli zamawiający uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy uzna za wystarczające przedstawione dowody, wówczas brak będzie podstawy wykluczenia” . Zamawiający wskazuje, że w wyroku z 30.1.2017 r. KIO 2199/16 KIO wskazała, że w przypadku zastosowania procedury self-cleaning konieczna jest każdorazowa, indywidualna ocena działań wykonawcy w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego.

W Postępowaniu Inko w formularzu JEDZ zaznaczyło, że podlega wykluczeniu oraz, że korzysta z instytucji samooczyszczenia. Wraz z ofertą Inko złożyło dokument nazwany „Samooczyszczenie” z załącznikami – tj. dokumentami na które Inko powołuje się w samooczyszczeniu. Po ocenie ofert i ustaleniu rankingu ofert, gdzie oferta Inko znalazła się na pierwszym miejscu, Zamawiający przystąpił do szczegółowej weryfikacji przedstawionego samooczyszczenia pod kątem spełnienia przesłanek z art. 110 ust. 2 Pzp. Weryfikacja prowadziła do oceny, że samooczyszczenie Inko spełnia wymagane przez Pzp przesłanki, jest w pełni skuteczne i wobec tego Inko nie może zostać wykluczony z Postępowania.

W odwołaniu wskazuje, że Zamawiający prowadzi kilkanaście postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, którego przedmiotem jest nadzór nad realizacją robót budowlanych, a w równolegle prowadzonych postępowaniach przez Oddział w Krakowie Zamawiający ocenił, że dokonane przez Inko samooczyszczenie jest nieskuteczne wykluczając firmę z postępowania.

Zamawiający Oddział GDDKiA w Zielonej Górze wskazuje, że przedstawiane przez Inko samooczyszczenie jest przez Oddziały GDDKiA oceniane jako skuteczne, co tym samym wyłącza możliwość wykluczenia Inko z postępowań przetargowych prowadzonych przez GDDKiA.

Zamawiający wskazuje, że weryfikując samooczyszczenie Inko zwracał się dodatkowo do innych Oddziałów GDDKiA, co do których miał wiedzę, że w tych postępowaniach samooczyszczenie Inko będzie podlegało weryfikacji.

Na to zapytanie:

1)Oddział GDDKiA w Rzeszowie podał, pn. Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: „Zaprojektowanie i budowa drogi ekspresowej S19 na odcinku Jawornik - Lutcza dł. ok. 5,25 km” otwarcie ofert 09.01.2023 r. Wybór oferty nastąpił 24.01.2024 r. oraz przesłał dokumenty potrzebne do weryfikacji tematu. Umowa z konsorcjum INKO Consulting Sp. z o.o. (Lider) i MP Consulting Sp. z o.o. została zawarta 21.11.2024 r. W tym postępowaniu nie wniesiono odwołania.

2)Oddział GDDKiA w Poznaniu podał, że wybór oferty nastąpił 18.06.2025 r., odwołania nie było, Oddział podpisał umowę 07.07.2025 r.; do wiadomości dołączono samooczyszczenie Inko.

3)Oddział GDDKiA w Szczecinie podał, że O/Szczecin dokonał wyboru wykonawcy Inko na nadzór obw. Złocieńca i Wałcza oraz przedstawił dokumenty potrzebne do weryfikacji.

Oddział GDDKiA w Zielonej Górze przeanalizował dodatkowo także sytuację w Inko w postępowaniach prowadzonych przez inne Oddziały GDDKiA. Analiza wykazała:

SZCZECIN: Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją robót oraz zarządzanie Kontraktem pn. "Budowa obwodnicy Wałcza (Strączno) w ciągu drogi krajowej nr 22" – samooczyszczenie bardzo podobne tylko bez 1 zadania - pkt. 3.7 - umowa z INKO 04.09.2024 (otwarcie ofert 18.04.2025 r.)

Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: Budowa obwodnicy Złocieńca w ciągu drogi krajowej nr 20 – samooczyszczenie identyczne - umowa z INKO 28.08.2025

POZNAŃPełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: „Rozbudowa drogi krajowej nr 25 na odc. Biskupice Ołoboczne - Ostrów Wlkp.” - samooczyszczenie identyczne - umowa z INKO 07.07.2025

Zatem już tylko opisane wyżej okoliczności dotyczące zakresu weryfikacji podejścia GDDKiA do samooczyszczenia Inko oraz dotyczące uznawania tego samooczyszczenia za skuteczne i w konsekwencji niewykluczania Inko z postępowań przetargowych i zawierania z Inko umów prowadzą do wniosku, że twierdzenia Odwołującego o niespójności działań Zamawiającego są nie tylko gołosłowne, ale i sprzeczne ze stanem faktycznym.

Zamawiający podnosi również, że ani przytaczane postępowania prowadzone przez Oddział GDDKiA w Krakowie ani wyrok KIO z dnia 16.10.2025r. w sprawach o sygn. akt KIO 2983/25, KIO 2987/25, KIO 2989/25 nie mogą stanowić argumentu świadczącego o niespójności działań Zamawiającego w zakresie oceny samooczyszczenia Inko.

Przede wszystkim jeszcze raz należy zaznaczyć, że „ocena, czy przedsięwzięte środki są wystarczające, zawsze będzie decyzją zamawiającego. Zgodnie bowiem z ust. 3 jeśli zamawiający uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy uzna za wystarczające przedstawione dowody, wówczas brak będzie podstawy wykluczenia” . Zamawiający wskazuje, że w wyroku z 30.1.2017 r. (KIO 2199/16) KIO wskazała, że w przypadku zastosowania procedury self-cleaning konieczna jest każdorazowa, indywidualna ocena działań wykonawcy w odniesieniu do konkretnego stanu faktycznego. W przypadku GDDKiA należy uznać, że ocena czy przedsięwzięte środki są wystarczające zawsze będzie decyzją Oddziału GDDKiA prowadzącego postępowanie. Każdy Oddział GDDKiA prowadzący postępowanie podejmuje decyzję samodzielnie na własną odpowiedzialność i każdy Oddział ma prawo do własnej oceny zaistniałego stanu faktycznego. Decyzja jednego z Oddziałów (czy też innego zamawiającego) co do wykluczenia wykonawcy z postępowania nie jest w żaden sposób wiążąca do prowadzącego postępowanie.

To prowadzący postępowanie dokonuje oceny przedsięwziętych środków. Nie można przyjmować, że dokonana przez jeden Oddział GDDKiA ocena samooczyszczenia ma być automatycznie przyjmowana przez inne Odziały. Takie podejście do weryfikacji samooczyszczenia jest z założenia nieprawidłowe, gdyż prowadziłoby do sytuacji, w której prowadzący postępowanie wbrew zapisom art. 110 ust. 3 Pzp nie ocenia samodzielnie złożonego przez oferenta samooczyszczenia, a jedynie powiela stanowisko innego prowadzącego postępowanie. Co więcej przyjęcie, że skoro jeden z Oddziałów GDDKiA nie przyjął samooczyszczenia, to inne Oddziały również winny takie stanowisko wyrazić prowadziłoby do sytuacji w której, w przypadku błędnej oceny samooczyszczenia przez jeden z Oddziałów, taka błędna ocena byłaby powielana przez inne Oddziały, co skutkowałoby wadliwością prowadzonych postępowań. Ustawodawca wskazując w art. 110 ust. 3 Pzp, że to zamawiający ocenia samooczyszczenie, a KIO przedstawiając w swoich orzeczeniach wielokrotnie stanowisko, że takiej oceny dokonuje zamawiający w konkretnym postępowaniu niewątpliwie oczekuje od prowadzącego postępowanie indywidualnej oceny samooczyszczenia, a nie stosowania automatyzmu. Należy wskazać i podkreślić, że „ocena, czy przedsięwzięte środki są wystarczające, zawsze będzie decyzją zamawiającego. Zgodnie bowiem z ust. 3 jeśli zamawiający uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy uzna za wystarczające przedstawione dowody, wówczas brak będzie podstawy wykluczenia”. W tym

kontekście zamawiający podnosi, że zważywszy na wskazane powyżej stanowiska innych Oddziałów GDDKiA co do przyjęcia samooczyszczenia Inko stanowisko Oddziału w Krakowie jest odosobnione. Uwzględniając podejście innych Oddziałów, to stanowisko Oddziału w Krakowiejest wyjątkiem na tle podejścia Oddziałów GDDKiA do samooczyszczenia Inko i to właśnie podejście Oddziału w Krakowie należy uznać za niespójne.

W ocenie Zamawiającego z bardzo dużą ostrożnością należy podejść do zawartego w piśmie odwołującego z dnia 16.10.2025 r. (pismo informujące o wyroku KIO z dnia 16.10.2025 r. w sprawach o sygn. akt KIO 2983/25, KIO 2987/25, KIO 2989/25) stwierdzenia, że „Zarzuty odwołań w ww. sprawach były identyczne jak w przypadku Odwołania wniesionego przez Odwołującego w przedmiotowym Postępowaniu, a argumenty opierają się na tych samych okolicznościach."

Na dzień sporządzenia niniejszego pisma Zamawiający nie poznał ani ustnych motywów rozstrzygnięcia ani uzasadnienia wyroku KIO w tych sprawach, jednak już sama sentencja orzeczenia KIO w tych sprawach pozwala przypuszczać, że zarzuty odwołania mogły dotyczyć innych okoliczności niż w niniejszej sprawie. W niniejszej sprawie spór oscyluje wokół art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp i skuteczności samooczyszczenia na podstawie art. 110 ust. 2 Pzp w tym zakresie oraz oceny i weryfikacji tego samooczyszczenia przez Zamawiającego, natomiast w sprawie sygn. akt KIO 2983/25 i KIO 2987/25, której dot. orzeczenie KIO z 16.10.2025 r. spór dotyczył nie tylko art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp, ale art. 109 ust. Ust. 1 pkt 7 Pzp, a także kryteriów oceny oferty samego odwołującego Mosty Gdańsk sp. z o.o. w zakresie doświadczenia projektanta drogowego. Natomiast w sprawie KIO 2989/25, której dot. orzeczenie KIO z 16.10.2025 r. spór dotyczył nie tylko samooczyszczenia Inko, ale też samooczyszczenia konsorcjanta Inko, który nie występuje w Postępowaniu prowadzonym przez Oddział GDDKiA w Zielonej Górze, a nadto samooczyszczenia innych wykonawców.

Najistotniejsze jednak w kontekście wszystkich argumentów związanych z podobieństwem spraw KIO 2983/25, KIO 2987/25, KIO 2989/25, dla których KIO wydała wyrok 16.10.2025 r. i forsowaniem koncepcji, że orzeczenie w tych sprawach należy w zasadzie 1:1 przełożyć na niniejszą sprawę jest to, że ten wyrok z 16.10.2025 r. jest nieprawomocny. Od wyroku przysługuje skarga do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych. Zważywszy na skalę skutków tego orzeczenia z 16.10.2025 r. dla Inko, ale też dotychczasowe podejście tak zamawiających jak i KIO do samooczyszczenia Inko prawdopodobieństwo złożenia przez Inko skargi do Sądu Zamówień Publicznych na to orzeczenie należy oceniać jako bardzo duże. Na ten moment orzeczenie z 16.10.2025 r. nie może stanowić argumentu w sporze.

Odnośnie pkt. II.3 odwołania, w którym Odwołujący podnosi, że samooczyszczenie Inko jest nieskuteczne, a wykonawca nie potwierdził swojej rzetelności]

W tej części odwołania Odwołujący wskazuje, że przesłanka samooczyszczenia nie została spełniona, albowiem INKO nie wyczerpał obowiązku przedstawienia faktów i okoliczności stanowiących podstawę wykluczenia. Odwołujący zarzuca samooczyszczeniu, że zamiast precyzyjnej i faktograficznej rekonstrukcji zdarzeń, które doprowadziły do wprowadzenia zamawiającego w błąd wykonawca ograniczył się w zasadzie do przytoczenia przebiegu postępowań odwoławczych wraz z powołaniem się na sygnatury spraw i konkluzje Krajowej Izby Odwoławczej. Nadto Odwołujący wskazuje, że środki podjęte przez Inko są nieodpowiednie dla zapobiegania dalszym naruszeniom.

Zamawiający wskazuje, że lektura uzasadnienia odwołania prowadzi do wniosku, że zarzuty odwołującego dotyczą art. 110 ust. 2 i 3. Odwołujący co prawda w zarzutach wskazał naruszenie art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp, ale nie przedstawił żadnej argumentacji na czym miałoby polegać wprowadzenie Zamawiającego w błąd ani tez nie wykazał, że w stosunku do Inko spełniły się przesłanki określone w przywołanych przepisach.

Zamawiający wskazuje, że w Postępowaniu nie doszło do sytuacji żeby Inko w chwili złożenia dokumentów wraz z ofertą oraz złożenia środków dowodowych składanych na wezwanie zamawiającego wprowadził zamawiającego w błąd przy przedstawianiu informacji, tj. nie miało tu miejsca np. niezamieszczenie w złożonych dokumentach wymaganych informacji lub podania niepełnych wymaganych informacji. Złożone dokumenty były ocenione pozytywnie. Sam odwołujący nie kwestionuje i nie podważa prawidłowości złożonych dokumentów w toku Postępowania, a jedynie wskazuje, że samooczyszczenie nie potwierdza jego rzetelności.

Zamawiający podnosi, że uważna weryfikacja samooczyszczenia Inko prowadzi do wniosków zupełnie odwrotnych niż chce tego Odwołujący. W ocenie Zamawiającego przedstawiony przez Inko opis zdarzeń, w tym postępowań odwoławczych przed KIO wraz z przytoczeniem istotnych dla wyjaśnienia genezy powstania nieprawidłowości skutkujących składaniem obecnie samooczyszczenia fragmentów uzasadnień orzeczeń KIO wypełnia określoną w art. 110 ust. 2 pkt 2 Pzp przesłankę wyczerpującego wyjaśnienia faktów i okoliczności związanych z nieprawidłowym postępowaniem oraz aktywnej współpracy z odpowiednimi organami. Zamawiający zaznacza, że samooczyszczenie

Inko nie jest jedynie przytoczeniem informacji o postępowaniach odwoławczych. W ocenie Zamawiającego zawarte w samooczyszczeniu zestawienie postępowań przetargowych wraz z opisem postępowań odwoławczych obrazuje mechanizm powstawania nieprawidłowości i w pełni wyjaśnia go Zamawiającemu.

Inko wraz z ofertą złożyło samooczyszczenie wskazując na 7 postępowań o udzielenie zamówienia publicznego szczegółowo wyjaśniając dlaczego powołało się na te postępowania w samooczyszczeniu. Inko przedstawia istotną dla kwestii samooczyszczenia historię wykluczeń i ich podstaw, środków zaskarżenia, rezultatów tych środków oraz przedstawianych w wydawanym dla tych spraw orzecznictwie KIO i sądu zamówień publicznych poglądów na sytuację podmiotową Inko. Wszystko to daje Zamawiającemu pełny obraz sytuacji Inko.

Inko w samooczyszczeniu przyznaje, że w postępowaniu opisanym w samooczyszczeniu Inko pod numerem 3.7 wprowadziło zamawiającego w błąd, że nie podlega wykluczeniu. Jednocześnie Inko wskazuje, że taka postawa Inko w tym postępowaniu wiązała się z wyrokiem KIO z dnia 15.12.2021 r. sygn. akt: KIO 3180/22, w którym KIO wskazała, że każda kolejna negatywna wzmianka w JEDZ co do podstawy wykluczenia związanej ze zdarzeniem z dnia 08.09.2021 r. (dot. wykluczenia z postępowania o którym mowa w pkt. 3.2 samooczyszczenia) nie będzie skutkować nowym wykluczeniem z postępowania wiążącym się z rozpoczęciem biegu kolejnego zakazu ubiegania się o zamówienia publiczne, o którym mowa w art. 111 pkt 5 Pzp, to okres wykluczenia, który rozpoczął swój bieg w dniu 08.09.2021 r. w związku z wykluczeniem opisanym w pkt. 3.2. samooczyszczenia zakończył się w dniu 08.09.2023 r. Inko wyjaśnia, że w oparciu o wyrok KIO z dnia 15.12.2021 r. w sprawie o sygn. akt: KIO 3180/22 przyjął, że pierwotne wykluczenie w sprawie związanej ze zdarzeniem z 08.09.2021 r. nie jest wykluczeniem kroczącym, a pochodne wykluczenia w postępowaniach wskazanych w pkt. 3.4 i 3.5. w związku z niewskazaniem w nich wykluczenia w postępowaniu 3.2. samooczyszczenia nie generują nowych okresów wykluczenia. Samooczyszczenie tłumaczy także, kiedy Inko dowiedziało o nieprawidłowości takiej interpretacji jak opisana wyżej.

Zamawiający wskazuje, że przedstawione przez Inko samooczyszczenie daje pełen obraz sytuacji Inko. W ocenie Zamawiającego Inko wyczerpująco wyjaśniło fakty i okoliczności związane ze swoim nieprawidłowym postępowaniem. Przedstawione przez Inko samooczyszczenie wskazuje i tłumaczy dlaczego Inko w pewnym okresie nie kwalifikowało wykluczenia z postępowania wskazanego w samooczyszczeniu w pkt. 3.2. jako wykluczenia kroczącego i przyjmowało, że kolejne wykluczenia w postępowaniach nie skutkują nowym biegiem okresu, o którym mowa w art. 111 ust. 5 pzp (takie wnioski Inko opierało na orzeczeniu KIO z dnia 15.12.2021 r., sygn. akt: KIO 3180/22) wskazując jednocześnie, że w świetle wyroku KIO z dnia 28.02.2024 r. KIO 405/24 oraz wyroku KIO z dnia 24.05.2025 r. sygn. akt: KIO 1513/24 Inko przyjęło do wiadomości błędy i nieprawidłowości swojego postępowania i w kolejnych postępowaniach, w których zamawiający decyduje się na wprowadzenie przesłanki z art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp Inko wskazuje podstawy wykluczenia i składa samooczyszczenie.

W żadnym punkcie samooczyszczenia Inko nie kwestionuje nieprawidłowości swojego postępowania, lecz przyznaje nieprawidłowości swojego działania wyjaśniając jednocześnie ich genezę.

W ocenie Zamawiającego samooczyszczenie Inko wypełnia określoną w art. 110 ust. 2 pkt 2 Pzp przesłankę wyczerpującego wyjaśnienia faktów i okoliczności związanych z nieprawidłowym postępowaniem i aktywnej współpracy z odpowiednimi organami.

Odnosząc się do stanowiska Odwołującego jakoby samooczyszczenie Inko nie wypełniało przesłanek z art. 110 ust. 2 pkt 3 Pzp Zamawiający podnosi, że w ocenie Zamawiającego samooczyszczenie Inko czyni zadość temu wymogowi.

Szczegółowe argumenty Odwołującego dot. np. nieskuteczności działań polegających na zerwaniu współpracy z osobami, których doświadczenie zawodowe było podstawą wykluczenia czy też dot. zatrudniania pracowników do ds. ofertowania w ocenie zamawiającego są nietrafione i wydają się być stawiane obok istoty samooczyszczenia Inko w Postępowaniu. Argumentacja Odwołującego dotycząca nieskuteczności podjętych środków zaradczych zdaje się pomijać stan faktyczny sprawy. Zamawiający podnosi, że argumenty przedstawione przez Odwołującego w uzasadnieniu odwołania forsują koncepcję o nieaktualności działań wskazywanych przez Inko w samooczyszczeniu dla aktualności i skuteczności tego samooczyszczenia. Jednak uważna analiza i weryfikacja samooczyszczenia prowadzą do wniosku, że Inko podejmowało odpowiednie działania, a tezy Odwołującego o tym, że działania Inko dot. reorganizacji zespołu czy wdrożenia odpowiednich procedur były podejmowane zbyt dawno oraz, że należy je ocenić jako nieskuteczne skoro po ich wdrożeniu dalej dochodziło do wykluczeń należy ocenić jako niewystarczające, są tezami nieprzystającymi do stanu faktycznego sprawy i niepotrzebnie odwracają uwagę od istoty problemu. Odwołanie nie przedstawia żadnych argumentów wskazujących, który z przyjętych środków zaradczych wobec okoliczności, które stanowiły podstawę samooczyszczenia w niniejszej sprawie, nie działa.

Zamawiający wskazuje, że wobec okoliczności, które stanowią podstawę samooczyszczenia Inko nie można zgodzić się z forsowaną przez odwołującego tezą, że podejmowane przez Inko środki zaradcze nie działają. Inko uświadomiło sobie uchybienia, przyznało się do nich, osoby odpowiedzialne poniosły konsekwencje a Inko wdrożyło szereg kompleksowych procedur, co w konsekwencji doprowadziło do wyeliminowania naruszeń. Samooczyszczenie pokazuje Zamawiającemu, że po powzięciu informacji o nieprawidłowym ustalaniu okresu wykluczenia na podstawie wyroków KIO 405/24 i KIO 1513/24, Inko zrozumiało, że każde wykluczenie związane z wprowadzaniem Zamawiającego w błąd wiąże się z obowiązkiem poinformowania o tym Zamawiającego w formularzu JEDZ, co pociąga za sobą obowiązek samooczyszczenia i takie kompleksowe samooczyszczenie jest przez Inko składane. W ocenie Zamawiającego przedstawione przez Inko w samooczyszczeniu środki zaradcze są właściwe.

Zamawiający zwraca uwagę, że Inko po wyroku z KIO z dnia 28.02.2024 r. w sprawie o sygn. akt: 405/24 zorganizowało spotkanie z kancelarią prawną obsługującą spółkę w zakresie zamówień publicznych a Prezes Zarządu zobowiązał pracowników działu ofertowania do przestrzegania wszystkich procedur wprowadzonych w spółce w celu zachowania należytych standardów w postępowaniach o udzielenie Zamówienia publicznego, w których Inko bierze udział, na co Inko przedstawiło wraz z samooczyszczeniem stosowane dowody (wiadomość email kancelarii prawnej, wiadomość email Prezesa zarządu), a działania te przynoszą właściwe rezultaty.

Bez znaczenia dla sprawy jest podnoszona przez Odwołującego okoliczność, że Inko w samooczyszczeniu wskazało, że nie otrzymało uzasadnienia wyroku z dnia 28.02.2024 r. KIO 405/24 skoro Inko w związku z tym wyrokiem podjęło odpowiednie działania, a nadto w załącznikach do samooczyszczenia znajduje się informacja z KIO o przeslaniu do kancelarii prawnej obsługującej Inko w zakresie zamówień publicznych nagrania z publikacji tego orzeczenia. Obsługa Inko w zakresie zamówień publicznych znała to orzeczenie i jak już wskazywano wyżej podjęła odpowiednie działania. Zupełnie niezasadne jest więc stanowisko Odwołującego, że Inko nie podjęło odpowiednich działań w związku z wyrokiem z dnia 28.02.2024 r. i wobec tego samooczyszczenie jako przygotowane wcześniej utraciło swoją aktualność.

W ocenie Zamawiającego działania podjęte przez Inko spełniają wymagania z art. 110 ust. 2 pkt 3 Pzp. Zamawiający zaznacza jednocześnie, że zasadą jest przyjmowanie samooczyszczenia Inko przez zamawiających, którzy w dokumentach zamówienia wskazują fakultatywne przesłanki wykluczenia odpowiadające art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 Pzp. Sprawy, których dotyczy wyrok KIO z 16.10.2025 r. dot. spraw o sygn. akt KIO 2983/25, KIO 2987/25, KIO 2989/25 nie mogą być argumentem w niniejszej sprawie gdyż ten wyrok z 16.10.2025 r. jest wyrokiem nieprawomocnym i stąd nie powinien mieć znaczenia dla niniejszej sprawy.

Zdaniem Zamawiającego Inko spełniło wszystkie przesłanki z art. 110 ust. 1 pkt 2 Pzp, a dokonana przez Zamawiającego na podstawie art. 110 ust. 3 ocena samooczyszczenia Inko jako wystarczającego do wykazania rzetelności Inko jest prawidłowa. Wobec tego brak było podstaw do wykluczenia Inko z postępowania i odrzucenia jego oferty.

Przystępujący: INKO Consulting sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie wniósł o oddalenie odwołania. Wskazał co następuje.

Sytuacja podmiotowa przystępującego.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Odwołującego, co do obowiązujących sankcji wykluczenia w stosunku do Przystępującego oraz okresów.

(4)W pkt I.4 Odwołania Odwołujący wskazał, że w jego ocenie w chwili obecnej INKO podlega wykluczeniu z postępowania w związku z wkluczeniami w postępowaniach:

a.na pełnienie nadzoru nad realizacją robót budowlanych oraz nad wykonaniem projektu wykonawczego i realizacją robót budowlanych na zabudowę urządzeń sterowania ruchem kolejowym, urządzeń kolejowych sieci telekomunikacyjnych, systemu dynamicznej informacji podróżnych na odcinku Katowice Szopienice Płd. - Katowice - Katowice Piotrowice w ramach projektu „Prace na podstawowych ciągach pasażerskich (E 30 i E 65) na obszarze Śląska, Etap I: linia E 65 na odcinku Będzin - Katowice Szopienice Płd. – Katowice - Katowice Piotrowice" (pkt 3.6 Dokumentu Samooczyszczenia, dalej „Postępowanie Katowice-Piotrowice”) do dnia 24 lutego 2026 r.

b.na sprawowanie nadzoru inwestorskiego nad realizacją robót budowlanych w ramach zadań pn.: „Przemyśl Bakończyce – Budowa myjni całorocznej” oraz „Przebudowa bocznicy kolejowej Przemyśl Bakończyce", Przemyśl Bakończyce – Budowa myjni całorocznej”, oraz „Przebudowa bocznicy kolejowej Przemyśl Bakończyce", nr ref. 22/WNP-016444/INF (pkt 3.7 Dokumentu Samooczyszczenia) (dalej „Postępowanie PKP Intercity”) do dnia 24 maja 2026 r.

W obu wskazanych przypadkach Odwołujący przyjmuje jako datę początku biegu terminu dzień wydania wyroku KIO, w Postępowaniu Katowice – Piotrowice datę orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej w sprawie KIO 405/24 a w przypadku

Postępowania PKP Intercity datę orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej w sprawie KIO 1513/24.

Z tak zakreślonym przez Odwołującego okresem sankcji wykluczenia nie sposób się zgodzić. Zgodnie z art. 111 pkt 5 p.z.p. wykluczenie wykonawcy następuje w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 8, na okres 2 lat od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia. Określenie terminu początkowego, od którego biegnie sankcja wykluczenia, w świetle przepisu i bogatego orzecznictwa nie budzi wątpliwości. Zdarzeniem stanowiącym podstawę wykluczenia nie jest, jak chciałby Odwołujący, data orzeczenia KKIO, lecz data, w której doszło do wypełnienia się przesłanek określonych przepisem art. 109 ust.1 pkt 8 ustawy p.z.p. Sankcyjny charakter przepisów regulujących wykluczenie nakazuje ścisłą ich interpretację, w świetle czego zakazane jest stosowanie wykładni rozszerzającej. Żadna z metod wykładni ww. przepisów nie może prowadzić do rozszerzenia zakresu ich zastosowania ponad wynikający ściśle z ich brzmienia. Po upływie wykluczenia z postępowania podmiot, wobec którego zaistniała podstawa do wykluczenia powinien być traktowany tak, jakby do zdarzenia będącego podstawą wykluczenia nie doszło.

W przypadku Postępowania Katowice – Piotrowice podstawą wykluczenia z postępowania na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8 p.z.p. było podanie nieprawdziwych informacji formularzu JEDZ złożonym 29 sierpnia 2022 r., sankcja wykluczenia ustała więc 29 sierpnia 2024 r. Zamawiający – PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. rozstrzygnął postępowanie w dniu 25.01.2024 r., a wyrok podtrzymujący decyzję o wykluczeniu zapadł 28.02.2024 r. (sygn. akt KIO 405/24).

W przypadku Postępowania PKP Intercity Przystępujący złożył formularz JEDZ w dniu 5 grudnia 2023 roku, w którym poinformował Zamawiającego, że nie podlega wykluczeniu, co w świetle wyroku wydanego w sprawie KIO 1513/24 z dnia 24 maja 2024 roku stanowiło podstawę wykluczenia Przystępującego z Postępowania Katowice – Piotrowice.

Mając na względzie powyższe, w stosunku do INKO prawomocne pozostaje wyłącznie wykluczenie dokonane w postępowaniu prowadzonym przez PKP Intercity S.A. Podstawą wykluczenia z tego postepowania był fakt, że INKO wskazało w formularzu JEDZ, że nie podlega wykluczeniu z postepowania, pomimo tego, że nie ustały wszystkie sankcje związane z wcześniejszymi wykluczeniami.

Wykluczenie nastąpiło na skutek wprowadzenia zamawiającego w błąd, co do niepodlegania wykluczeniu w oparciu o przepis art. 108 ust. 1 pkt 8 p.z.p. Wykonawca błędnie zinterpretował orzeczenie z dnia 15.12.2022 r. w sprawie KIO 3180/22 oraz błędnie przyjął, że sankcja wykluczenia ustała dnia 8.09.2023 r., pomimo tego, że w stosunku do Wykonawcy miały miejsce późniejsze wykluczenia.

Powyższe ma istotne znaczenie, gdyż samooczyszczenie musi być adekwatne do podstawy wykluczenia.

Okoliczności prawne.

Zgodnie z art. 110 ust. 2 p.z.p., Wykonawca nie podlega wykluczeniu w okolicznościach określonych w art. 108 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 lub art. 109 ust. 1 pkt 2-5 i 7-10 ustawy p.z.p., jeżeli udowodni zamawiającemu, że spełnił łącznie wskazane w przepisie przesłanki.

Zgodnie z art. 110 ust. 3 ustawy p.z.p., Zamawiający ocenia, czy podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, są wystarczające do wykazania jego rzetelności, uwzględniając wagę i szczególne okoliczności czynu wykonawcy. Jeżeli podjęte przez wykonawcę czynności, o których mowa w ust. 2, nie są wystarczające do wykazania jego rzetelności, zamawiający wyklucza wykonawcę. Natomiast w przypadku złożenia przez wykonawcę samooczyszczenia, którego rolą jest przywrócenie rzetelności wykonawcy, który w innym wypadku byłby wykluczony z postępowania, możliwy jest dalszy dział wykluczonego wykonawcy w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego. Rolą instytucji samooczyszczenia jest przy podjęciu pewnych działań, odzyskanie wiarygodności i tym samym możliwość ubiegania się o zamówienia publiczne. Warunkiem skutecznego samooczyszczenia jest podjęcie przez wykonawcę określonych działań. Wykonawca powinien naprawić lub zobowiązać się do naprawienia szkody, wyjaśnić fakty i okoliczności związane z sankcjonowanym zachowaniem oraz podjąć działania zaradcze w celu uniknięcia wystąpienia takich zachowań w przyszłości. Warunkiem sine qua non samooczyszczenia jest przyznanie przez wykonawcy błędu i opisanie okoliczności, które legły u podstaw wykluczenia a kwestionowanie przez wykonawcę w samooczyszczeniu jego odpowiedzialności za powstałe naruszenia czyni takie samooczyszczenie nieskutecznym. Jednocześnie Wykonawca składający samooczyszczenie nie może czynić tego niejako „na zapas" czy „z ostrożności".

Jako że celem wdrożenia samooczyszczenia jest zapobieżenie kolejnym wkluczeniom, w orzecznictwo akcentuje się, że wykonawca w samooczyszczeniu powinien zidentyfikować przyczyny nienależytego wykonania umów i podjąć konkretne środki naprawcze. Podejmowane środki naprawcze powinny być adekwatne do przyczyn wystąpienia wcześniejszych nieprawidłowości i stopnia tych naruszeń. Wykonawca powinien wykazać zamawiającemu, że podjął on starania w celu wyeliminowania w przyszłości sytuacji, które miały wpływ na zaistnienie wobec niego przesłanki

wykluczenia go z możliwości ubiegania się o zamówienie publiczne. Wskazane w art. 110 ust. 2 pzp środki mają charakter przykładowy, a na wykonawcy spoczywa obowiązek doboru środków, które będą adekwatne do rodzaju i wagi naruszeń, natomiast środki te muszą być realne na tyle, aby możliwe było uznanie, że wykonawca w stopniu wystarczającym zminimalizował ryzyko wystąpienia nieprawidłowości na przyszłość, a więc że daje gwarancję rzetelnego wykonania zamówienia publicznego. Wykonawca w celu wykazania własnej rzetelności nie jest zobowiązany do zastosowania wszystkich środków określonych w przywołanym przepisie, gdyż wymienione w art. 110 ust. 2 pkt 3 Pzp środki techniczne, organizacyjne i kadrowe mają charakter wyłącznie przykładowy. Tym samym wykonawca może wdrożyć inne adekwatne do rodzaju naruszenia i z nim związane środki zaradcze. Wykonawca, w ramach procedury samooczyszczenia powinien wykazać, że podjął środki odpowiednie do zapobieżenia występowaniu zdarzeń niepożądanych w przyszłości. Środki te mają być konkretne, a więc takie, które mają przełożenie na rzeczywistą sytuację wykonawcy i dotyczyć działania w zakresie technicznym, organizacyjnym oraz kadrowym. Pomimo, że w przepisie zastosowano koniunkcję, wykładnia funkcjonalna nakazywałaby, aby za wystarczające uznać działania w takim zakresie, w jakim są one niezbędne do wyeliminowania przyszłych naruszeń. Jak również wskazuje się w literaturze, środki podejmowane w ramach samooczyszczenia powinny być następcze w stosunku do negatywnego zdarzenia oraz uprzednie w stosunku do kolejnego uczestnictwa w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ponadto powinny charakteryzować się wiarygodnością. Ocena czy środki są wystarczające i odpowiednie, wymaga dogłębnej analizy stanu faktycznego oraz wzięcia pod uwagę wszelkich okoliczności. Obowiązek oceny, czy wdrożone przez wykonawcę środki są adekwatne do stwierdzonych naruszeń spoczywa na zamawiającym, który powinien ocenić, czy środki zastosowane przez wykonawcę są adekwatne i efektywne w kontekście stwierdzonych naruszeń. Przeprowadzona ocena samooczyszczenia musi być zindywidualizowana i dotyczyć konkretnego wykonawcy, naruszeń oraz wdrożonych środków zaradczych celem ich eliminacji. Indywidulne podejście wskazuje na potrzebę prowadzenia przez zamawiającego postępowania z uwzględnieniem wszystkich okoliczności istotnych dla oceny czy wykonawca skutecznie dokonał tzw. samooczyszczenia swoimi działaniami, a działania i ich skutki przedstawił zamawiającemu.

Wdrożone przez przystępującego środki zaradcze.

Art. 110 ust. 2 p.z.p. obliguje wykonawcę wykluczonego, który zamierza skorzystać z dobrodziejstwa samooczyszczenia, do udowodnienia, że podjął konkretne środki techniczne, organizacyjne i kadrowe, odpowiednie dla zapobiegania dalszemu nieprawidłowemu postępowaniu. Ustawa stawia w stosunku do wykonawcy dwa wymagania. Wdrożone środki zapobiegawcze muszą być konkretne, a więc precyzyjnie określone, rzeczowe oraz mają być tak dobrane, aby zapobiegały dalszym naruszeniom. Art. 110 ust. 2 statuuje obowiązek doboru środków zapobiegawczych odpowiednich dla konkretnego naruszenia, którym mają one przeciwdziałać, a nie do innych hipotetycznych naruszeń, które mogą nastąpić w przyszłości.

W ocenie Przystępującego, INKO sprostało powyższemu obowiązkowi.

Po pierwsze, Samooczyszczenie ze środkami zaradczymi w obecnym kształcie zostało wdrożone bezpośrednio po wyroku z dnia 28.02.2025 r. wydanym w sprawie KIO 405/24 w Postępowaniu Katowice Piotrowice. Miało to miejsce już po zdarzeniu stanowiącym podstawę wykluczenia w postępowaniu PKP Intercity, ale przed wyrokiem wydanym w tym postępowaniu przez Krajową Izbę Odwoławczą (wyrok z 24.05.2025 r. wydany w sprawie KIO 1513/24).

Po drugie, w związku ze zdiagnozowanym naruszeniem polegającym na nieprawidłowym ustaleniu okresu wykluczenia, INKO skorygowało swoje nieprawidłowe postępowanie. INKO zgodnie z treścią wyroków KIO 405/24 i KIO 1513/24 zrozumiało, że każde wykluczenie związane z wprowadzeniem Zamawiającego w błąd wiąże się z obowiązkiem poinformowania o tym Zamawiającego w formularzu JEDZ, co pociąga za sobą obowiązek samooczyszczenia.

Po trzecie, samooczyszczenie jest skuteczne, gdyż w okresie od marca 2024 INKO nie zostało prawomocnie wykluczone za wprowadzenie Zamawiającego w błąd. INKO ani razu nie złożyło formularza JEDZ, w którym twierdziłoby, że nie podlega wykluczeniu.

Od wdrożenia samooczyszczenia w styczniu 2023 r. samooczyszczenie INKO podlegało ocenie przez Krajową Izbę Odwoławczą trzykrotnie:

a. W postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego p.n.: „Pełnienie nadzoru nad projektowaniem i realizacją Robót oraz zarządzanie Kontraktem pn.: „Zaprojektowanie i rozbudowa drogi ekspresowej S19 na odcinku węzeł Sokołów Małopolski Północ (bez węzła) - węzeł Jasionka (bez węzła), dł. ok. 15 km – etap II (dobudowa drugiej jezdni)” (Numer referencyjny: O/RZ.D-3.2421.28.2022).

W postępowaniu tym oferta INKO została uznana za najkorzystniejszą. Wniesiono odwołanie od wyboru oferty INKO podważając termin wniesienia samooczyszczenia oraz skuteczność środków zaradczych.

W wyroku z dnia 27.06.2023 r. sygn. akt KIO 1685/23 i KIO 1708/23 Krajowa Izba Odwoławcza stanęła na stanowisku, że samooczyszczenie zostało złożone skutecznie i „INKO wbrew zarzutowi odwołującego wypełniło przesłanki wymagane dla uznania oświadczenia o samooczyszczeniu za skuteczne, gdyż podjęło wymagane przepisem art. 110 ust. 2 pkt 1- 3 Pzp działania naprawcze i zapobiegawcze.

b. W postępowaniu prowadzonym przez PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. pn. Zarządzanie i sprawowanie nadzoru nad realizacją umowy na Zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych w ramach projektu „Prace na linii kolejowej 148 na odc. Pszczyna - Żory" oferta INKO została uznana za najkorzystniejszą. We wniesionym odwołaniu kwestionowano skuteczność samooczyszczenia. W wyroku z dnia 6.08.2024 r. wydanym w sprawie o sygn. akt KIO 2465/24 Krajowa Izba Odwoławcza wskazała wprost, że: „W ocenie Izby dokonany self-cleaning pozwala na uznanie przystępującego za wykonawcę dającego rękojmię prawidłowego wykonania zamówienia publicznego, a podjęte przez niego środki zaradcze spełniają przesłanki art. 110 ust. 2 p.z.p. oraz są wystarczające dla wykazania jego rzetelności - udowadniające, że wdrożono niezbędne mechanizmy zmierzające do usunięcia skutków okoliczności, które stanowią podstawę wykluczenia, a także, że powzięto kroki zapobiegające wystąpieniu takich okoliczności w przyszłości. Przystępujący skutecznie wprowadził niezbędne środki naprawcze, które zostały skorelowane z podstawą wykluczenia, przywracając swoją wiarygodność w postępowaniu.

Przy tym skład orzekający zwraca uwagę, że każdy przypadek powinien być oceniany indywidualnie, w zależności od sytuacji podmiotowej wykonawcy, na kanwie konkretnego stanu faktycznego, jaki zaistnieje w postępowaniu."

c. W postępowaniu prowadzonym przez Województwo Świętokrzyskie – Świętokrzyski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Kielcach pn. Zarządzanie i nadzór nad realizacją inwestycji pn. Budowa DW 723 od budowanego węzła w ciągu DK 77 do istniejącego śladu DW 723 w m. Sandomierz odł. 1,35 km – w systemie zaprojektuj i zbuduj" zamawiający wykluczył INKO z postępowania zarzucając INKO wprowadzenie w błąd orz nieskuteczność samooczyszczenia. INKO wniosło odwołanie od czynności zamawiającego. Wyrokiem z dnia 1.10.2024 r. sprawie o sygn. akt Krajowa Izba Odwoławcza uwzględniła odwołanie uznając, że INKO nie wprowadziło zamawiającego w błąd ani też nie złożyła nieskutecznego samooczyszczenia (tutaj, wszakże ograniczono się do uznania, że Zamawiający nieskuteczności samooczyszczenia nie udowodnił).

Poza powyżej opisanymi sytuacjami INKO brało czynny udział w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego. W roku 2024 INKO wzięło udział w 26 postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, które zostały już zakończone, a w których oferta Inko nie została uznana za najkorzystniejszą. INKO podpisało natomiast w 2024 roku 22 umowy w wyniku korzystnego dla INKO rozstrzygnięcia i wyboru oferty INKOW 2025 roku INKO wzięło udział w 18 postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, które zostały już rozstrzygnięte i w których oferta INKO nie została najwyżej oceniona. W 2025 roku INKO podpisało 9 umów o udzielenie zamówienia publicznego w wyniku korzystnego dla INKO rozstrzygnięcia i wyboru oferty INKO.

Powyższe potwierdza, że INKO postępuje w sposób prawidłowy, składa samooczyszczenie, podjęte środki zaradcze polegające w szczególności na prawidłowym informowaniu Zamawiających o sytuacji podmiotowej INKO pozostają w mocy i spełniają swoją funkcję.

Po czwarte, w mocy pozostają pozostałe środki zaradcze wdrożone w 2022 roku oraz w 2023 roku. Obowiązują one pomimo tego, że sankcje wykluczenia wynikające z naruszeń, którym środki z 2022 roku i 2023 miały przeciwdziałać, wygasły. INKO wychodzi z założenia, że wdrożone w 2022 i 2023 roku środki zaradcze miały na celu kompleksową reorganizację działu ofertowania. Reorganizacja polegała na określeniu ogólnych założeń i celów działań naprawczych. Wśród nich należy wymienić wprowadzenie szczegółowego podziału obowiązków pomiędzy członków personelu Działu Ofertowania, wzmocnienie wieloetapowej weryfikacji dokumentacji przetargowej, obowiązkową konsultację prawną przed złożeniem oferty, a także systematyczne szkolenia z zakresu Prawa zamówień publicznych oraz aktualnego orzecznictwa KIO. Zatrudniono również w Dziale Ofertowania nową osobę Młodszego Specjalistę ds. ofertowania – celem wsparcia w procesie kompletowania ofert. Powyższe działania były bezpośrednią odpowiedzią na wyroki KIO opisane w pkt 3.1, 3.2, 3.4 i 3.5 Dokumentu Samooczyszczenia.

Zarząd wdrażając Samooczyszczenie w 2023 roku wydał Zarządzenie nr 1, w którym ustanowiono szczegółową procedurę weryfikacji informacji dotyczących zdolności technicznej i zawodowej podmiotów udostępniających zasoby oraz członków personelu wykonawcy. Procedura ta przewiduje obowiązek zastosowania co najmniej dwóch metod weryfikacji – w tym jednej bezpośredniej, tj. spotkania lub rozmowy telefonicznej z osobą wskazaną w personelu wykonawcy. Dodatkowo wskazano obowiązek dokumentowania przebiegu kontaktów, korzystania z baz danych publicznych oraz stron internetowych instytucji zamawiających. Pracownicy są również zobowiązani do okresowych audytów oraz stosowania sankcji wobec podmiotów, które przekażą nierzetelne dane – w tym wprowadzenia ich na

wewnętrzną listę podmiotów wykluczonych ze współpracy. Powyższe Zarządzenie nr 1 było podyktowane chęcią wzmocnienia dotychczas wdrożonych środków związanych z wykluczeniem opisanym w pkt 3.1 do Samooczyszczenia jak również podjęciem działań wyprzedzających, aby sytuacja taka nie miała miejsca w przyszłości.

Równolegle wprowadzono Zarządzenie nr 2, ustanawiające obowiązek gromadzenia, ewidencjonowania oraz analizy skutków wyroków KIO wydanych w sprawach z udziałem Spółki. Na podstawie treści tych orzeczeń wdrażane są mechanizmy kontrolne oraz procedury naprawcze, mające na celu eliminację błędów i uchybień w przyszłych postępowaniach przetargowych. Wyroki podlegają analizie pod kątem skutków formalnych oraz merytorycznych, a wnioski przekazywane są bezpośrednio pracownikom zaangażowanym w proces ofertowania. Powyższe było odpowiedzią na wyroki opisane w pkt 3.1, 3.2, 3.4 i 3.5.

Od samego początku istotnym elementem procedury reorganizacji jest obowiązek składania przez Spółkę samooczyszczenia jak wskazano powyżej.

Przyjęta w 2022 i udoskonalona w 2023 r. procedura reorganizacji miała charakter kompleksowy, wieloetapowy i rozciągała się poza treść jednej uchwały, stanowiąc system nadzoru, kontroli oraz prewencji, który obowiązuje w Spółce od dnia 23 stycznia 2023 r. Skutkiem tak podjętych działań kompleksowych jest, że Spółka pod rządami nowej ustawy z 2019 r. nie została ani razu prawomocnie wykluczona z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego za podanie nieprawdziwych informacji dotyczących warunków udziału w postępowaniu lub też kryteriów oceny ofert. Nieprawidłowość, która miała miejsce w Postępowaniu PKP Intercity została zdiagnozowana oraz wyeliminowana przez INKO.

Powyższe działania potwierdzają skuteczność złożonego przez Spółkę Samooczyszczenia.

Odwołujący nie przedstawia argumentów, z których wynikałoby, który z przyjętych środków zaradczych de facto nie działa. Odwołujący nie przeprowadził analizy, dlaczego opisane przez INKO środki zaradcze nie są adekwatne do okoliczności naruszenia, które stanowiło przyczynę samooczyszczenia.

Samooczyszczenie zawiera pełny i wyczerpujący opis okoliczności związanych z wszystkimi wykluczeniami Przystępującego z postępowań o udzielenie zamówień publicznych, nawet tych, w których okres obowiązywania wykluczenia upłynął. Ma to na celu przedstawienie rzetelnych informacji, co do historii kontraktowej Przystępującego. Opisane okoliczności wraz z przedłożonymi dowodami pozwalają na ustalenie przebiegu poszczególnych postępowań, podstaw wprowadzenia zamawiających w błąd przez Przystępującego oraz sposobu ustalenia odpowiedzialności Przystępującego.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem odwołującego o braku powiązania pomiędzy naruszeniami a wdrożonymi środkami zaradczymi.

Przystępujący wdrożył precyzyjnie dostosowane środki:

•została przeprowadzona reorganizacja zespołu ofertowego stanowiąca odpowiedź na problem kadrowy związany z brakiem prawidłowego przepływu informacji,

•wdrożono kontrolę merytoryczną ofert przez nową kadrę co stanowi odpowiedź na problem braku weryfikacji),

•wdrożono system compliance i szkoleń prawnych, co stanowi odpowiedź na brak świadomości skutków wprowadzania w błąd.

Co najważniejsze, Przystępujący dokonał ustalenia swojej sytuacji podmiotowej, zaniechał podawania nieprawdziwych informacji, zastosował się do wydanych wyroków dotyczących jego sytuacji zobowiązujących Przystępującego do podawania prawidłowych informacji dotyczących podlegania wykluczeniu i informacje te konsekwentnie podaje.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Odwołującego, że powtarzalność wykluczeń podważa skuteczność podejmowanych działań. Nie sposób pominąć faktu, że wszystkie zdarzenia miały miejsce w jednym okresie czasowym (2022–2023), a kolejne wykluczenia dotyczyły tych samych naruszeń, ujawnianych w różnych postępowaniach. Wprowadzenie systemowych rozwiązań opisanych w Samooczyszczeniu oraz prawidłowa interpretacja wydanych w sprawach Przystępującego wyroków doprowadziła do sytuacji, w których zdiagnozowane naruszenie zostało wyeliminowane.

Nie jest prawdą, że po wyroku w sprawie o sygn. akt KIO 405/24 oraz KIO 1513/24 nie podjęto żadnych działań. Dowodem takich działań jest Zobowiązanie Prezesa INKO Consulting z dnia 11 marca 2024 r. (po wyroku KIO 405/24) zobowiązujące pracowników działu Ofertowania do składania samooczyszczenia przez INKO we wszystkich

postępowaniach, utrzymania obowiązujących środków zaradczych. Dokument ten został podpisany przez wszystkich pracowników Działu Ofertowania i jest stosowany do dziś. Odwołujący nie przedstawił dowodu, że Zarządzenie Prezesa nie jest stosowane. Bezpośrednim dowodem na fakt, iż jest ono stosowane jest fakt złożenia Dokumentu Samooczyszczenia w niniejszym Postępowaniu. Fakt, że pracownicy Działu Ofertowania składają Samooczyszczenie w aktualnie trwającym okresie wykluczenia bez konieczności wydawania w tym zakresie dodatkowych zarządzeń Prezesa potwierdza, że zarówno dział ofertowania jak i INKO wyciągnęli wnioski ze swojego wcześniejszego nieprawidłowego działania. Argument podnoszony przez TPF tylko potwierdza, że wnioski wyciągnięte ze wcześniejszych naruszeń są rzeczywiste a wola naprawy prawdziwa.

W pkt 103 Dokumentu Samooczyszczenia Przystępujący wskazał z jakich powodów po wyroku w sprawie KIO 405/24 nie wdrożył nowych środków naprawczych. Podstawowym powodem był fakt, że przed datą wyroku w sprawie KIO 1513/24 wdrożono już środki, które powinny wyeliminować podstawę naruszenia w Postępowaniu PKP Intercity – błędne ustalenie czasu trwania sankcji wykluczenia.

INKO wskazuje, że orzeczenia KIO pozytywnie oceniające samooczyszczenie INKO, wydane w sprawach INKO maj znaczenie. Te wyroki potwierdzają, że Izba każdorazowo uznała skuteczność samooczyszczenia INKO. Brak nowych podstaw wykluczenia sprawia, że aktualna ocena rzetelności jest jeszcze bardziej ugruntowana. INKO, mając świadomość wcześniejszych uchybień, nie tylko je przyznało, ale i wyciągnęło konsekwencje organizacyjne oraz wdrożyło kompleksowy system compliance obejmujący wieloetapową weryfikację dokumentów, konsultacje prawne, szkolenia kadry oraz stałe monitorowanie orzecznictwa KIO. Środki te zostały wielokrotnie pozytywnie zweryfikowane w praktyce – od 2024 r. INKO zawarło ponad 30 umów w trybie zamówień publicznych, w których Zamawiający każdorazowo uznawał skuteczność samooczyszczenia, a kontrakty są realizowane bez zastrzeżeń.

Zamawiający miał zatem pełne podstawy, aby uznać, że INKO spełniło wszystkie przesłanki z art. 110 ust. 2 p.z.p. – przyznało się do uchybień, naprawiło ich skutki i wprowadziło środki zapobiegawcze eliminujące ryzyko powtórzenia. Odwołujący ograniczają się do powoływania na zdarzenia historyczne, ignorując aktualną ocenę rzetelności spółki potwierdzoną w praktyce rynkowej i orzecznictwie KIO. Zarzuty te nie mogą stanowić podstawy wykluczenia, a odwołanie zostać oddalone w całości.

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, co następuje

Skład orzekający po dokonaniu oceny stanu faktycznego w sprawie, mając na względzie zakres sprawy zakreślony przez okoliczności podniesione w odwołaniu oraz mając na uwadze treść przepisu art. 554 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp, który stanowi, że Izba uwzględnia odwołanie, jeżeli stwierdzi naruszenie przepisów ustawy, które miało wpływ lub może mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia stwierdził, że postawione przez odwołującego zarzuty nie znajdują potwierdzenia w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, zatem rozpoznawane odwołanie, jako nieposiadające uzasadnionych podstaw, zostało przez Izbę oddalone.

Zarzuty i żądania odwołania jako niesporne i również przytoczone przez zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie, a także w piśmie przystępującego oraz stanowiskach przedstawionych do protokołu rozprawy, co do zasady, nie wymagają powtórzenia.

W Specyfikacji Warunków Zamówienia w pkt. 9.2. ppkt 8 i 9 określono ustawowo fakultatywne, a na mocy decyzji zamawiającego, obligatoryjne przesłanki wykluczenia z postępowania odpowiadające przepisom art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 ustawy Pzp. Następstwem ustanowienia tych przesłanek wykluczenia mają zastosowanie przepisy ustawy Pzp, które w art. 110 ust. 1 wskazują, iż wykonawca może zostać wykluczony na każdym etapie postępowania o udzielenie zamówienia, a w ustępie 2 artykułu 110 zawierają regulacje tzw. instytucji samooczyszczenia wykonawcy, które to samooczyszczenie (powszechnie nazywane też self-cleaning) może uwolnić wykonawcę od sankcji wykluczenia. Te regulacje umożliwiają wykonawcom wykazanie, że pomimo wystąpienia m.in. tych przesłanek wykluczenia, które są przedmiotem sporu w niniejszej sprawie, podjęte zostały środki niezbędne do wykazania jego rzetelności, a tym samym brak jest podstawy wykluczenia. Kolejny przepis mający znaczenie w sprawie rozpatrywanej, to art. 111, który wyznacza granice czasowe wykluczenie wykonawcy. Dla sprawy niniejszej tj. zakładając, że wykluczenie nastąpiło na podstawie art. 109 ust. 1 pkt 8, okres tzw. karencji to 2 lata od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia; natomiast w przypadku, o którym mowa w art. 109 ust. 1 pkt 10, na okres roku od zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia. Jeżeli przewidziany w art. 111 Pzp okres wykluczenia dobiegnie końca, zamawiający nie ma prawa wykluczyć wykonawcy z postępowania ze względu na daną podstawę wykluczenia. Po upływie przewidzianego okresu rzetelność wykonawcy nie może być kwestionowana z powodu popełnionego wcześniej czynu, nawet bez podjęcia działań mających na celu samooczyszczenie. Moment zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wykluczenia określa się na podstawie przepisów dotyczących podstaw wykluczenia (art. 108 i art. 109 Pzp). Nie zawsze jednak z tych

przepisów wynika jasno, czy tym zdarzeniem jest czyn wykonawcy, orzeczenie sądu, decyzja organu lub zamawiającego. (por. UZP Komentarz wydanie II, red. Nowak i Winiarz, ad. art. 111) „ Art. 109 ust. 1 pkt 8 Pzp. W tym przypadku okres wykluczenia wykonawcy wynosi 2 lata od dnia wprowadzenia zamawiającego w błąd przy przekazywaniu informacji lub, w przypadku zatajenia informacji, od dnia, w którym upłynął termin na przedstawienie informacji. Zatem wykonawca, który podlega wykluczeniu z powodu wystąpienia m.in. przesłanek określonych w art. 109 ust. 1 pkt 8 i 10 może przedstawić dowody na to, że podjęte przez niego środki są wystarczające do wykazania jego rzetelności. Dla skutecznego skorzystania przez wykonawcę z instytucji samooczyszczenia, konieczne jest udowodnienie, że przedsięwziął on niezbędne środki zmierzające do usunięcia skutków zdarzenia stanowiącego podstawę wykluczenia oraz wdrożył środki zapobiegające wystąpieniu takich zdarzeń w przyszłości. Ocena, czy przedsięwzięte środki są wystarczające leży w kompetencjach zamawiającego, co wynika z ust. 3 artykułu 110 ustawy pzp.”(ibidem). Z uwagi na doświadczenie uczestników, w tym uczestnictwo w szeregu postępowań odwoławczych i potwierdzone argumentacją przedstawioną w sprawie, dodatkowa szczegółowa analiza prawna, jest zbyteczna.

Zasygnalizowane inne postępowania odwoławcze mają w sprawie znaczenie, jako że wykonawca przystępujący, w dokumencie samooczyszczenia złożonym zamawiającemu, jak słusznie zauważył odwołujący, opisał chronologicznie szereg zdarzeń w postępowaniach o udzielenie zamówienia wraz z wynikami, wielokrotnie rozpatrywanymi przez Krajową Izbę Odwoławczą. Rozstrzygnięcia KIO są merytorycznie istotne, zatem trudno czynić zarzut z faktu ich przedstawienia. Właśnie Izba w wyroku przytoczonym w stanowiskach stron wskazała wykonawcy, że jeżeli w okresie karencji wykonawca, który oświadczy, z reguły w dokumencie JEDZ, że nie podlega wykluczeniu, to składa oświadczenie mające znamiona czynu skutkującego wykluczeniem z postępowania wobec uznania takiego oświadczenia za wprowadzenie w błąd w wyniku zamierzonego działania lub rażącego niedbalstwa (art. 109 ust. 1 pkt 8 lub 10), tak, jak to oceniono w stosunku do przystępującego. Jak stwierdził przystępujący, zakaz ubiegania się o zamówienie biegnie od zdarzenia pierwotnego, za które należy uznać dzień 8 września 2021 roku. To zdarzenie pierwotne, na które powołuje się przystępujący, spowodowało, że powinien je ujawnić i dokonać samooczyszczenia w kolejnych postępowaniach, w których brał udział w okresie dwóch następnych lat. Ponieważ jednak tego nie zrobił, to popełnił nowe czyny, za który został wykluczony z postępowań i od daty ich popełnienia rozpoczęła bieg 2-letnia sankcja. Nie jest więc tak, że wykonawca jest w kolejnych postępowaniach karany za to samo zachowanie - obecnie obowiązująca sankcja związana jest z tym, że popełnił kolejny, nowy czyn, określony w art. 109 ust. 1 pkt 8 ustawy Pzp.

W tych okolicznościach niesporne jest, że wykonawca powinien był i przedstawił dokument samooczyszczenia przyznając, za wyrokiem KIO 405/24, że dla zachowania statusu wykonawcy, niezbędne jest dokonanie czynności sel-cleaningu.

W ocenie składu orzekającego zamawiającemu przysługuje ustawowe i wyłączne uprawnienie dokonania oceny skuteczności samooczyszczenia i dokonał jej kompetentnie i profesjonalnie. Stwierdzenie odwołania, że niektóre przedsięwzięcia wykonawcy nie przyniosły natychmiastowego rezultatu, nie odbierają tym opisanym czynnościom waloru spełnienia przesłanki z art. 110 ust. 2 ustawy pzp. Zamawiający dokonał także profesjonalnego rozeznania postępowań prowadzonych przez podmioty działające w strukturach Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad jakkolwiek, jakkolwiek jego czynności są niezależne od innych postępowań prowadzonych z udziałem wykonawcy, niezależnie także od wyroków KIO zapadłych w takich sprawach. Stwierdzenie niniejsze dotyczy także wskazanego przez odwołującego wyroku KIO z dnia 16 października 2025 r. sygn. 2983/25, 2987/25 i 2989/25 który zapadł w okolicznościach faktycznych i prawnych, które nie były tożsame (czy, jak stwierdził odwołujący „identyczne”) ze sprawą rozpatrywaną. Na obecnym etapie, przy braku uzasadnienia tego wyroku można wstępnie zasygnalizować odmienność podmiotową obecnego przystępującego działającego w tamtym postępowaniu łącznie z innym wykonawcą.

W konsekwencji wobec uznania, że zamawiający prawidłowo stwierdził, że wypełnione zostały przesłanki określone w art. 110 ust. 2 ustawy pzp, nie zachodzą w niniejszym postępowaniu przesłanki wykluczenia wykonawcy.

Mając na uwadze powyższe Izba stwierdziła, że odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i na podstawie art. 553 zdanie pierwsze ustawy Pzp orzekła jak w sentencji. Brak potwierdzenia się zarzutów wskazanych w odwołaniu powoduje, iż w przedmiotowym stanie faktycznym nie została wypełniona hipoteza normy prawnej wyrażonej w ww. przepisie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do wyniku postępowania - na podstawie art. 557 i art. 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 2 w zw. z § 5 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz. U. z 2020 r., poz. 2437).

Przewodniczący:……